

Kyrkan Kärlekens hus

Fader Tadros Y Malaty

Det ömsesidiga förhållandet mellan kyrkoledare

Vissa ser på det ömsesidiga förhållandet mellan kyrkoledare (på alla nivåer) som ett viktigt administrativt organisationsarbete. Om detta sker korrekt, skulle det hjälpa kyrkan att fullgöra sin roll gentemot sin församling såväl som gentemot icke-troende. Å andra sidan, om kyrkan misslyckas med att fullfölja detta, argas församlingen på kyrkans tro och ibland även på Gud själv, liksom icke-troende hädar Guds namn. Visserligen kan vi aldrig bortse från detta. Dock måste vi vara medvetna om att vår relation som tjänare till Ordet, som präster för Guds Högste, och vårt mottagande av prästerskapet från vår Herre

Jesus den gudomliga översteprästen och vårt vittnesbörd till Gud genom det gudomliga Ordets arbete inom oss, att allt detta bygger på trons grunder som rör vårt inre djup samt våra synliga beteenden.

Om vi bryr oss att allt vårt arbete fullföljs utan oordning, i frid (1 Kor 14:33) bör vi inse att vi är himmelens förvaltare, Kristi ambassadörer, en levande ikon för den himmelska kyrkan och den eldiga vagnen som bär bruden till Faderns famn, genom Hans eldiga Heliga Andes arbete och dess förening med den himmelska brudgummen.

Våra ömsesidiga förhållanden baseras på en levande praktiserad tro, som är en återspeglning av tron på den heliga treenigheten, en sund medvetenhet om begreppet kyrka som Kristi brud och en tilltalande ikon för det himmelska kyrkliga livet som styrs helt av kärlek med sina två hörnstenar: kärlek till Gud och kärlek till den nästa.

Det ömsesidiga förhållandet mellan tjänarna och gemenskapen med den heliga treenigheten:

Den helige Ignatius presenterade oss en underbar bild av de ömsesidiga förhållandena mellan prästerskapets olika rangordningar det vill säga biskoparna, prästerna, diakonerna liksom mellan prästerskapet och hela församlingen. Han fastställde inte detaljerade rättigheter eller skyldigheter för varje rang utan fokuserade starkt på hur dessa relationer vittnar om den levande trinitariska tron. Hans önskan är att Fadern, Sonen och den Helige Ande ska uppenbara sig genom dessa relationer.

Evangeliet genom vilket prästerna och församlingen lever är en uppmaning att njuta av den heliga treenighetens mysterium i vårt dagliga liv, tillbedjan och förkunnelse. I den heliga treenigheten kan vi föreställa oss oförgängliga och evigt varande kärleken. Gud är kärlek och har aldrig varit statisk (utan rörelse) vid något givet ögonblick. Han var aldrig i behov av en himmelsk eller jordisk skapelse, för att sätta sin oändliga energi av gudomlig kärlek till handling. Från evigheten fanns en kraftfull, dynamisk kärlek inom treenigheten.

Tron på Guds absoluta enhet gör mysteriet om Guds absoluta fullkomlighet helt unik. Ingen annan varelse deltar i det, annars skulle egenskapen av

absolut fullkomlighet tas bort från Honom. Vårt Evangelium förkunnar den absoluta fullkomligheten av Gud Fadern som fullbordad genom fullkomligheten av Sonen och den Helige Ande som båda är ett med Honom i samma gudomliga väsen. Fullkomligheten av varje gudomlig hypostas minskar inte de andras fullkomlighet utan bekräftar snarare den; För ingen av hypostaserna kan existera utan de andra två ” Jag är i Fadern och Fadern är i mig” (Joh 14:11) Faderns fullkomlighet ligger i Hans Ords och Hans Heliga Andes fullkomlighet.

Denna underbara, unika, gudomliga bild finner kyrkoledaren i sin förening med Gud, för vilken envælde inte finner en plats i hans hjärta. Han är nöjd med sina bröders, underordnades och överordnades fullkomlighet. För i deras fullkomlighet finner han sin egen fullkomlighet genom den Heliga treenighetens arbete inom honom.

Förkunnelsen och det kollektiva arbetet

Under den apostoliska och sen apostoliska tidsåldern präglades kyrkan av det kollektiva arbetet, vare sig på den lokala nivån i byn, stiftet, den apostoliska tronen eller den universella kyrkan. Detta sanna kyrkliga liv hade en enorm inverkan på förkunnandet. Å ena sidan tilltalade det Guds nåd, som vill arbeta rikligt, där kärlek och gemenskap bor. Å andra sidan tilltalade det de uppriktiga själar som söker sanningen (som är oskiljaktiga från kärleken) att i kyrkan se en sann himmelsk ikon och en praktisk, realistisk bild av den Heliga treenighetens arbete inom mänskligheten.

Inom det gemensamma kyrkolivet möter världen läran om treenigheten och uppfattar i den ett levande porträtt av fullkomlighet och ett exceptionellt exemplar av det demokratiska livet. Det finns överflöd av gemenskap (κοινωνία), den troende söker inte sina egna intressen på bekostnad av andra utan kollektivets goda som sitt eget. Tron på den enda absoluta Guden är ofta ett stöd för diktatur, men kristendomen upprätthåller ett verkligt demokratiskt liv med sin tro på den fullkomliga treenigheten.

Varje troende önskar efterlikna Gud och tron på den enda fullkomliga och absoluta Guden visar på ofullkomligheten hos alla andra varelser. Men tron på den eviga treenigheten ger oss förståelsen att förstå fullkomlighet. Vissa frågar sig: hur Fadern kan vara fullkomlig i sin himmel även om Sonen och den Helige Ande deltar i hans fullkomlighet och inte är separerade från Honom? Och de frågar samma sak om Sonen och den Helige Anden. Till dessa säger vi att sann fullkomlighet inte uppenbaras genom självständighet, isolering eller avlägsenhet, utan i den eviga gudomliga rörelsen av kärlek inom Gud och de eviga ömsesidiga förhållandena. Sonen och den Helige Anden deltar i Faderns fullständiga fullkomlighet, för de är i grunden ett med honom. På detta sätt visar tron på treenigheten, andan i gemenskap och kärlek. Den fullkomliga visar på sin fullkomlighet genom de andras!

Människan uppnår fullkomlighet inte genom att förhärliga sig själv eller genom att vara självständig, utan genom att vara förenad med andra i kärlek. Den fullkomliga människan är inte den som ger näring åt sitt eget ego för att få fruktlös ära och gynna sig själv, utan den som älskar andra och accepterar deras kärlek till honom.

Ur detta perspektiv sände Herren Kristus sina apostlar till tjänst och predikade Guds frälsningsverk, "och sände dem framför sig två och två" (Luk 10:1) De

två arbetar tillsammans i en Herre inför hans ansikte, för att var och en av dem ska finna fulländningen i sitt liv, tjänst, förkunnelse och framgång, i sin broders fullkomlighet.

Tjänarens arbete - som en sann kristen - är att kasta sig i Kristi famn, så att Kristus kan höja honom genom sin Heliga Ande från ära till ära, dagligen förnya sin ungdom och ständigt helga sitt liv. Han förde honom till Gud Faderns famn, där hans själ skulle slå sig ner och sjunga med den rättfärdiga Job: "Han klädde mig i rättfärdighet" (Jfr Job 29:14). Han blev fullkomlig i Faderns ögon eftersom han blivit gömd i Kristus.

Tjänarens hjärtbegär är att rättfärdigas varje dag från sina synder och svagheter genom den Heliga Treenighetens arbete. Genom hans egna rättfärdigande öppnas portarna inför andra för att gå ut tillsammans med honom och ta del av Guds upphöjda nåd.

Den tjänare som så mycket som möjligt finner sin glädje och fullkomlighet i varje människas fullkomlighet, kan inte låta bli att glädja sig när han ser sin medtjänare gå längs vägen till fullkomlighet och lyckas med allt det den gör.

Aposteln Paulus säger till sitt folk: "Ni är min glädje!" "Ni är min krona!" inte bara för att han kommer att belönas för att ha tjänat dem, utan även för att ha sett dem glädjas. Detta eftersom han räknar deras glädje som sin glädje, deras himmelska krona som hans krona, deras lidanden som hans lidanden och deras kedjor som hans egna kedjor .

Den tjänare som inte gläds över sin medtjänares framgång i fulländning av sitt liv och tjänst är med all säkerhet utanför Kristus, för Kristus önskar frälsningen för hela världen och varje mänsklig själs ära.

Kristus önskade ivrigt att dö så att vi skulle kunna leva, och att lida för att lägga sötma till våra lidanden. Hur kan vi då inte önska att minska medan han ökar i oss, i våra medtjänare, i hela församlingen och till och med i de icke-troende?!

När den heliga treenighetens arbete framträder i oss frågar vi alltså inte om vad som är för oss själva, utan om vad som är för Gud i oss, som för våra medtjänare och hela folket.

Kyrkan – kärlekens boning!

Om tjänsten är en uppmaning att glädja sig åt kyrkans liv som ett personligt förhållande med Gud och en gemenskap med andra, överflödande av kärlek till Gud, då betraktas relationerna mellan tjänarna själva som en praktisk tolkning och en verklig predikan av ett riktigt kyrkoliv.

Den helige Paulus framställs ofta med extrem fasthet, troligen på grund av hans storartade tjänst, allvar och hans dedikation av hela sitt liv till tjänsten. Han predikade modigt överallt: i judiska synagogor, på marknadsplatser, på ett fartyg, i ett fängelse eller i en domstol. Men när du läser kapitel 16 i hans brev till romarna, finner du att han är en man som överflödar av intensiva heliga känslor, särskilt till kyrkans ledning och deras familjer. I hans ord finner vi bland annat:

"Hälsa Prisca och Aquila, mina medarbetare i Kristus Jesus." (Rom 16:3)

"Hälsa min älskade Ampliatus i Herren." (Rom 16:8)

"Hälsa Rufus, utvald i Herren, och hans mor som är en mor också för mig." (Rom 16:13)

Men det som är fantastiskt är att denna man, vars hjärta är så brinnande i sin tjänst, utan skam sade: "När jag kom till Troas för att predika Kristi evangelium hade Herren öppnat en dörr för mig. Ändå fick jag ingen ro i min ande när jag inte fann min broder Titus där, så jag tog avsked av dem och reste till Makedonien." (2 Kor 2:12-13). Hur kan en dörr öppnas för honom av Herren för att predika, men ändå finner han ingen vila i sin ande för att han inte hittade sin bror Titus och var tvungen att åka till Makedonien? Eftersom han var en kyrklig man full av brinnande känslor, kunde han inte uthärda sin brors Titus frånvaro, trots sin starka personlighet och sitt anmärkningsvärda förhållande till Gud i hans liv och tjänst.

Det är därför lämpligt att tjänaren inte bara samarbetar med sina medtjänare, men i ännu högre grad, **inte kan stå ut att tjäna i deras frånvaro!**

Faderskap:

Här vill jag nämna ett verklighetsbaserat exempel från den avsomnade Fader Bishoy Kamels tjänst. Det hände att han var oense med en av kyrkans framstående diakoner, som trots sin unga ålder var en förebild för sina meddiakoner. Och när han insisterade på sin åsikt och inte accepterade vägledningen från sin bikt-fader (Fader Bishoy Kamel) bad han honom att byta bikt-fader och föreslog mitt namn (Fader Tadros Y Malaty) till honom. Samma dag, nära midnatt, kom Fader Bishoy Kamel och sa till mig att vara snäll mot denna diakon, så att han kan ta en bestämd roll med kärlek, samtidigt som jag erbjuder godhet och medkänsla. Han sa till mig: "Var inte hård mot honom, och låt honom bekänna för dig i ett år eller så, och när du får reda på att han har fått tillbaka sin frid mot mig, återlämna honom till mig."

Ett sällsynt och magnifikt exempel av herdeskap! Jag hör ofta några präster klaga på att andra präster visar medkänsla med dem som de var stränga med. Men allt som upptog Fader Bishoys hjärta var att frambära varje själ till Gud genom den Helige Ande, så att de skulle kunna njuta av den gudomliga nådens rikedom. Under fader Bishoys 25-åriga tjänst som präst kände jag aldrig en enda dag att han någonsin var förolämpad om någon bestämde sig för att lämna honom och bekänna sig till en annan bikt-fader.

Och när han grundade en ny kyrka, valde han alltid de bästa diakonerna vi hade för att tjäna i den nya kyrkan, sägandes till dem: "Jag vill varken se er här under aftontjänster, liturgier, eller i söndagsskolan. Vi grundade denna nys kyrka för att se Guds verk i den." Han ville att varje kyrka skulle växa och att det gudomliga arbetet skulle lyckas i den, mer än i sin egen kyrka.

Fader Tadros Yacoub Malaty
Januari 2021

Översatt av: Mikel Shenouda

Granskad av: Justyna Melek

Vi välkomnar även fler som vill ta del i välsignelsen av att översätta korta artiklar som denna till Fader Tadrous Malaty. För att ta del i denna tjänst skicka ett mail till Mina Medhat via denna mail: **minamedhat84@gmail.com** med ämnesrubrik "Participate in the swedish translation team".